

ISSN 0207 – 6543

2019

6+

Нюр

Мусукаланы Исмайыл
нюрлю сабийле бла

Суратны Байсыланы Ахмат алгъанды

Космосха жол ачыш

СУРАТДА: айтхылы кыаячы Ёлмезланы Абдул-Халим бла чынтты халкы уланы Чымаланы Валерий Минги-Тауну т ппесинде

Адам улугъа гъаршны – космосну жолун ачханладан бирине, кыарачай-малкыар халкыны айтхылы уланы Энейланы Магометни жашы Тимургъа 95 жыл болгъаны бла байламлы, малкыарлы жашланы суратын Минги Тауну башына чыгъаргъандыла.

К нделен элде уа, Энейланы Тимурну атын жюрютген школда, аны туугъан кюнюнде, сентябрьны 23-де, уллу жыйылыу болгъанды. Айтхылы Академикни жашау, окъуу, илму жолуну юсюнден тынгылы с з айтылгъанды, ушакъ баргъанды. Ушакъгъа Нальчикден, башха жерледен келген алимле, жазыучула да кыатышхандыла. Космосха адам учурууда Тимур бла бирге ишлеген С.П. Королев бла М. В. Келдыш, башха айтхылы академикле да Энейланы Тимурну закийлигине, терен акъылына, билимине, уллу адамлыгына кыаллай

бийик багъа бергенлерине шагъатлыкъ этген юлгюле келтирилгендиле.

Энейланы Тимур ачхан илму амал болмаса эди, – космосдан адамны Жерге кыалай бла кыайтарыргъа боллугъу, – дуняны биринчи космонавты Юрий Гагарин гъаршха бюгюн да учалмаз эди. Ол дегенибиз – космосха чыкыгъанла бюгюн-бюгече да андан артха Энейланы Тимур тапхан илму амал бла кыайтадыла.

«Малкыар халкы – ол алай бош халкы туйюлдю, – дегенди айтхылы космонавт Гречко, – ол халкы дунягъа берген адамны, Энейланы Тимурну, хайырындан биз да, американлыла да бюгюнлюкде космосха учуп турабыз».

Энейланы Тимур ма аллай бийик даражагъа чыгъаргъанды халкыбызны сыйын.

«НЮР»

Кязим жашагъан жылла бизден узая баргъанлары сайын, Кязимни сёзю, иши, къадары бизге аллай бир жууукъ бола, ачыла келеди.

Кязимни кертилигин, тюзлюгюн, билгичлигин заман кёзюбюзге тутуп къойгъанды. Биз «энди таныгъан» Кязимибиз «эндиге дери таныгъан» Кязимибизден уллу да, бийик да болгъанын билдиргенди.

Сылтауу – Керти Кязим «толусунлай» басмаланмай тургъаны эди. Алай Кязимни энчилиги да андады: сёзю, назмусу кеч къалып чыкъгъанлыкъгъа, заманында айтылады.

Ол – сёзню кертилигиди.

Бюгюн – Кязимни заманыды...

Кязим – тамбланы да назмучусуду. Аны сёзюне озгъан заман жокъду. Бизден узая баргъанладан туююл – бизни аллыбызгъа келе тургъанладанды.

Кязим – Акъылман Кязим – Закий Кязим – Назмучу Кязим – Кязим хажи – Хажи – была бары да бир адамны атларыдыла. Аны бир къыйырын эшитгенлей окъуна, къайсы таулу да, кеси да билмей, башын ёргерек тутады, белин тюзюрек этеди.

Кязим десенг – халкъ ёрге турады...

Керти сёзню заманы кетмейди. Ол не заманнга да кертилей къалады. Заман кетеди. Керти сёз къалады. Фахму къалады.

Кязим къартлыгъында да сабийча жарсыгъанды, сабийча ийнанганды, сабийча къууанганды. Аны къарт болургъа къоймагъан, сёзюн, фахмусун жангылай тутхан – жүрегинде тюрленмеген, тугенмеген сабийлиги эди. Кязим кеси да сабийли адам эди – 14 сабийни атасы!

Эшта да, андан болур эди, суу боюнунда жангыз ёсген тал терекчик бла, къыш арбазына къоннган чорбат чыпчыкъ бла «ушакъ этгени», жапсарыгъа, болушургъа кюрешгени. Къара парийи бла, эски къумгъаны бла, къолан ийнеги бла «ушагъы». Ташха сёлешгени. Адамла бла сёлешгенча. Сабийлиги, жашлыгъы, къартлыгъы бири бирин тутуп тургъандыла, бирге жашагъандыла.

«Кязим сабийчик заманда, тенгчи-клери аш юлешген жерге чабып кетедиле. Кязим, аякъчыгъындан болалмай, къалып къалады. Сора, келе тургъан атлыны аллына барып: «Мен, уллу жаш болуп, арабча иги юйренсем, сени ючюн Къуранны он кере окъурма, мени ол аш юлешинген жерге элт», – дегенди. Атлы аны аш юлешинген жерге элтгенди. Кязим да, дейди, – уллу болгъанында, ол киши ючюн деп, Къуранны он кере окъуп чыкъгъанды».

Бу затдан сора не айталлыкъса?!

Дин ахлусуна дууа жаздырыгъа келгенча келе эдиле назму, жыр такъдырыгъа Шыкъыгъа, Кязимни таш юйчюгюне.

Келе эдиле эл-элледен, узакъладан; кими кюйген суймеклигин алып, кез жашлары тегюле; кими жигитлик жыр такъдыра, ийнаныуу, ышаныуу бла; кими жүрек жарасына бакъдырыргъа, жанына жапсарыу, себеплик излей; керти сёз эшитирге кюсей, – келе эдиле Кязимни кесин керюрге... Кязим да дарман эте эди алагъа, таба эди «жатып, ёлюп къалмазча» сёзлени. Хар бирини жарсыуун, бушууун кеси жүрегине ала эди...

Къуранны аятларын азбар билген, дууаныча, жанларында жүрютген, намазгъа сюелгенде, назмуларын, зикирлерин тилек къатыш шыбырдап айтхан къартла туудукъларына Кязимни сёзлерин осуят этип кетгендиле: «Билек болугъуз бир бирге», – деп.

Кязимни ачхан, дунягъа белгили этген Къайсын болгъанды дейбиз. Тюздю. Къайсынны уллу фахмусу Кязимни бек алгъа сезгенди. Аны алайлыгъын айтдыргъан да этгенди. Къайсынча болургъа къыйынды.

Къайсынны уллу фахмусун бек алгъа сезген а ким эди?

Кязим!

Къайсынны келгенин бек алгъа Кязим сезгенди.

«Кесине ушаш» келгенин халкъгъа суйюнчюлюк айтханча айтханды. Жырыны кезиуюн бергенча этгенди...

Кязим ёсдюрген, Кязим бийикге кетюрген, чыгъаргъан назму сёзюбюзню тамыры тереннге кетеди. Теренден келеди. Кязимге дери болуп кетген, Кязимден сора келген назмучуланы бек закийлери, биз билип – Кязимди.

Эки ёмюрню арасында бош сюелмейди. Ары жаны – эки жыйырма жыл бла бир кесекле. Бери жаны да – эки жыйырма жыл бла бир кесекле.

Кязим эки жанында эки уланны къолларындан тутуп баргъан атачады. Эки ёмюрню. Эки дуняны.

Кязимге багъа бичерге кимни къолундан келликди?!.

Кязим уллу назмучуду, бек уллу. Поэзиябызны диниди!

Не кеп айталсакъ да, аны айталлыкъбыз.

Ким бла, не бла тенглешдираллыкъса?!

Кязим – Кязимди.

Абдуллах БЕГИЙ УЛУ

Айтхылы гёжеф Мусукаланы Исмайыл

Малкъарлы жаш Мусукаланы Исмайыл Къазахстанда бардырылган дуняны чемпионатына Венгрияны атындан къатышханды. Кесича-гёжефлени арасында ол дуня эришиуде хорлагъан юч гёжефден бири болуп, Венгрияны къырал байрагъын кётюртгенди. Аны бу жетишимине биз угъай да, битеу венгер халкъы да къууанганды.

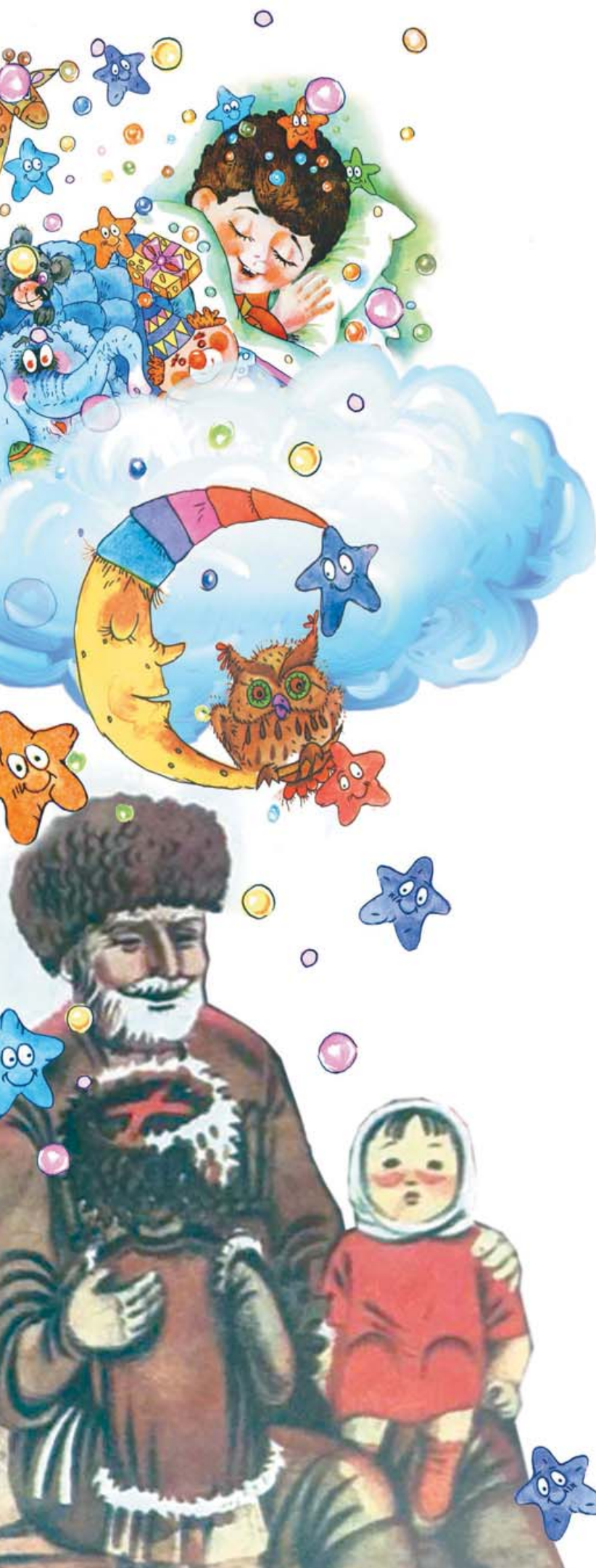
Ол эришиуде Исмайыл къытхан доммакъ майдалны магъанасы бу жол болмагъанча уллуду. Нек дегенде бу чемпионатда саугъалагъа ие болган спортчула келир жыл Токиода бардырыллыкъ Олимпиада оюнлагъа къатышырыкъдыла.

Алайды да, биз барыбыз да келир жыл Японияда бардырыллыкъ эришиулени ашыгъып сакълайбыз – анда хасаниячы жаш Мусукаланы Исмайыл да тутушурукъду.

Исмайыл туугъан жерине къайытханда анга Нальчикде уллу къууанч бла тубегендиле. Къули Къайсын атлы майданга келип тюшгенинлей окъуна, спортда биринчи атламларын энди эте башлагъан жашчыкъла аны юсюне басынган эдиле. Аланы хар бири да дуня чемпионатында хорлагъан Олимпиадагъа къатышырыкъ гёжеф бла саламлашыргъа суйгенди, бары да бирге суратха да тюшгендиле. Исмайылны жетишими алагъа алапат юлгю болганды. Хар бири да аныча атын айтдырыргъа сюеригине не сёз!

– Хар спортчуну да баш мураты Олимпиада оюнлагъа къатышыргъады да, мен ол кюннге жетишдим. Энди уа, анда да халкъымы къууандырыр ючюн, битеу къарыууму, кючюмю да аямай кюреширикме, – дейди Исмайыл.

ТАППАСХАНЛАНЫ Аминат.

ЁЛМЕЗЛАНЫ Мурадин

ОНУНЧУ ИНГИР

ЭШИУ ЭШГЕН ИЙНЕЛЕ

Бир жарлы къатын жашай эди. Бир кюн ол агъачда чымырталла* жыя болгъанды. Жыя болгъанды да, къараса – юлкую тюбюнде бир къарыусуз, бир онгсуз киштикчик эриулю макъыра. Жарлы къатын, жан аурутуп, аны юйге алып келгенди.

Юй аллында анга сабийлери тюбеп:

– Киштикчикни бизге ойнаркъа берсенг а! – деп тилегендиле.

Алай аналары киштикчикни сабийлеге бермегенди. Ол ауруп тура эди сора уа.

Жарлы къатын киштикчикге жылы сют бергенди да, ол тойгъандан сора, аны жастыкъгъа салып, тынчаймагъа къойгъанды.

Бир ауукъдан киштикчик тирилгенди. Алай кюнлени биринде ол тас болуп къалгъанды.

Кёп излегендиле, алай ол табылмагъанды.

Жарлы къатын мудах болса да, этер амалы жокъ эди.

Биягъы къатын агъачха баргъанды. Ол чымырта къысымын сыртына алып келе, киштикчик

чымырта* – къургъакъ чыбыкъла (хворост).

табылган жерде бир чал къатынны кѳргенди.

Ол къарт къатын жарлы къатынга, бери кел деп, белги бергенди. Жарлы къатын аллына келгенлей, анга беш эшиу эшген ийне узатханды.

«Эшиу эшген ийнелерим кесими да бардыла, была манга неге керекдиле?» – деп ойлагъанды къатын, алай алган а этгенди.

Юйге келип, къатын ийнелени столгъа салгъанды.

Эрттенликде уянып къараса – столда бир къауум жюн чындай.

Жарлы къатын чындайлагъа бек къууаннганды: сабийлери кѳп, чындайла уа хар бирине да керек.

Ингирде ийнелени биягъы столгъа салгъанды.

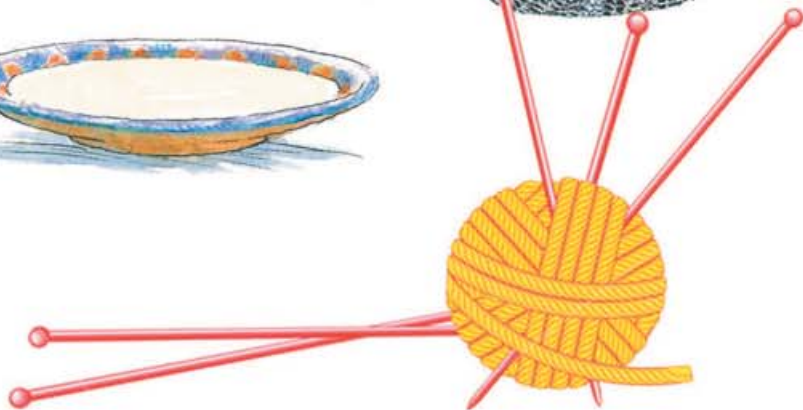
Эрттенликде уянып къараса – биягъы эки чындай эшилип.

Бу насып киштикчикни къатынга саугъасы эди.

Ол кюнден башлап, ийнеле кече сайын бир къауум чындай эшип тургъандыла.

Андан сора жарлы къатын, чындайла сатып, къыйналмай жашарча болгъанды.

Ийнеле уа бюгюн да эшедиле.

Нарт пауружла – алшын хазнабыз

КЪАРАШАУАЙ ЭМЕГЕНЛЕ БЛА ТАШ ОЮНДА ТАШНЫ КЪАЛАЙ АТХАНЫ

Эмегенле бир онсегиз бола элле,
Нартдан кѐп да къолай элле.
«Ай, сени уа, нарт къабын!» деп, марай элле.
«Арт къабын» деп къарай элле...
Къарашауай, марап туруп,
Халларына къарап туруп:
– Ычхынаракъ кетди, дейме,
Учхараракъ жетди, дейме.
Келтирчигиз, бир кѐрейим,
Жангыдан бир жиберейим, –
Деди, дейди, кеслерича,
Эштилирча, эсленирча.
– Эй, Желбыдыр, эринме да,
Барчы, маржа, бери, – деди, –
Жетдир, – деди, – ташны, – деди, –

Сени, – деди, – башынг, – деди, –
Башхаладан женгилирек...
Аягынг да желлилирек... –
«Женгилирек» кетди, дейди,
Ташны алып жетди, дейди.
Ташлары уа не кибиқди –
Ёгюз гебен дер кибиқди.
Ауурлугъу къаллай бирди –
Ауурлугъу – турч темирди.

* * *

Нарт да – белин къысараракъ.
Ат да – бери къысылыракъ.
Деу да – таша гузабаракъ.
Нарт да – ташха узаларакъ.
Ийилгени – къыйыныракъ,
Сюелгени – къынгырыракъ.
Кётюргени – ынчхайыракъ,
Ашыргъаны – ычхынаракъ.
Ат да – кишнеп сызгъыргъанча,
Нарт – кючден сыгъыннганча.
Нартмы атды, атмы атды,
Атмы атды, нартмы атды –
Эмегенле билалмалла,
Къарап туруп – кёралмалла.
Таш а учуп кетген эди,
Этер ишин этген эди.
Жетер жерге жетген эди,
Андан ары ётген эди.
Берги тауну башы бла,
Аргъы тарны къашы бла,
Бир къуйрукълу жулдуз кибиқ,
Чыран кибиқ, бир буз кибиқ.
Къызаргъанын от сунарча,
Сызгъыргъанын окъ сунарча,
Алай барып тийген эди,
Алай жарыкъ ийген эди –
Къарагъан кёз чыгъар кибиқ,
Келип аугъан чынар кибиқ.
Топ атылгъан таууш келип,
Тау юсюне аууш келип,
Тау да тебип, таш юзюлюп,
Деу да тебип, баш юзюлюп,
Жар къуюлуп къалды, дейди,
Тар тыйылып къалды, дейди.
– Ай, Тейриден аман татхын,
Ташха былай амал тапхан! –
Деди, дейди, Къарт эмеген,
Уруп кетип жар немеден...

Абдуллах БЕГИЙ УЛУ

Зубер ТХАГАЗИТОВ

АНА

Анам хар эрттен, бек кьайгыда,
Алады жез бла сырылгъан
Кюбюрчегинден бир кьагъытны,
Кюзде чапыракълай саргъалгъан.

Кёзлерине къара жаурукъну
Тартып, танг да ата-атмазда
Сакълайды юй къаты жолчукъну,
Ары шумсуз чыгъып арбаздан.

Сабан ишге ашыкъгъанны да,
Ийнегин сюрюуге сюргенни,
Школгъа жол алгъанны да—
Тохтатады хар тюбегенни.

Сорууу жангыз бирди аны.
Тынгылауду жууап да анга:
Къыйнамаз ючюн жарлы жанын,
Кетедиле тынгылагъанлай.

Чуусуз турадыла бийикле.
Ол ана уа сорады элден:
«Нек бередице бу кьагъытны
Мен харипге хар эрттенликден?»

Къабарты-Малкъарны халкъ поэти, республиканы кырал саугъасыны лауреаты **Зубер Тхагазитов** къабарты адабиятны айнытхан жазыучуладан бириди. Назмучулукъдан сора да, ол кёчюрмечилик иш бла да кюрешеди. Шота Руставелини «Къаплан тери кийген батыр» деген поэмасын ана тилине кёчюрюп, энчи китап этип басмалагъанды. Аны бла да къалмай, ол кёп орус эм башха миллетлени белгили назмучуларын къабарты тилге кёчюргенди. Малкъар адабиятны аллында да Зуберни кыйынын энчи белгилерчады. Ол акъылман Кязимни, Къули Къайсынны чыгъармаларын да ана тилине кёчюрюп басмалагъанды, алагъа атап, тауушлукъ назмула да жазгъанды. Бюгюн да хайт деп ишлеп тургъан жазыучуладанды. Туугъан кюню бла алгышлай, чыгъармачылыкъ шауданы таркъаймазын суйгенибизни билдиребиз!

ДЖАНГУРАЗЛАНЫ Лиза

МЕНИ АТЫМ

Мени сары-тор атым,
Сыртда кютген окъ атым,
Санга бичен эталсам,
Арпа, нартюх жыялсам,
Кюфлерими толтурсам,
Иги хазырланалсам,
Къыш келгенлей, сыйларма,
Сени бла ойнарма.

Сен къалай ёсгенинги,
Бу кюмюш жюгенинги
Нёгерлерим кёрселе,
Санга жууукъ келселе,
«Не ариуду!» – деселе,
«Къанатлыды!» – деселе,
Къалай алаамат болур!
Жаным къууанчдан толур.

УМКА

Къарда, бузда жашауу,
Чабакъ, ракун – ашауу,
Сууукъну сюеди ол,
Жюреги халалды, мол.

Чыммакъ акъды тончугъу,
Жумушакъды къолчугъу,
Шуёху Мамурашчыкъ –
Ол да алаамат жашчыкъ.

Телефон бла сёлеше,
Жашайдыла кенгеше,
Мамураш – къыбылада,
Акъ айыу а – къарлада.

Окъуйдула да школда,
Жырлайдыла эл хорда,
Къобуз алып согъалла,
Тепсеп, мени озалла.

ТЮЛКЮ

Тюлкючюгом – тюклюдюк,
Сары-къызыл тюрлюдюк –
Къулакълары – жютюле,
Жашайды ол юлкюде.

Какаларында – къара,
Бир сейирлик чуккула! –
Сары лакчыкъ сюртюлюп,
Баучукълары ютюлюп.

Телефону зынгырдай,
Тенг къызына ол алай
Айтады: «Ой, алё... хау,
Бек жууукъду Минги тау,

Эрттен бла эртте туруп,
Канаткагъа олтуруп,
Тау тёппеге чыгъайыкъ,
Анда сурат алайыкъ...»

Багъалы окъуучула! Мен республикабызны юсюнден сизни бла ушакъ этерге сюе эдим. Кесигиз да биле болурсуз: бизни жашагъан жерибизни аты Къабарты-Малкъар Республикады. Ол уллу Россей къыралны бек ариу жеринде – Шимал Кавказда орналыпды.

Шимал Кавказ а жер жюзюню ортасында, Кюнчыгъыш (Восток) бла Кюнбатышны (Запад) чегинде, эки да тенгизни арасындады. Кюнчыгъыш жаны – Каспий тенгиз, кюнбатыш жаны – Къара тенгиз.

Аны да билип къоюгъуз: бурун Каспий тенгизни атына Хазар тенгиз деп болгандыла. Аны тарых дерследи окъурукъсуз.

Республиканы баш жанын – акъ башлы сынжыр таула къуршалайдыла. Алагъа Къаф таула деп болгандыла. Нарт таурухлада, жомакълада аланы ол аты сакъланнганды. Ол тауланы бек бийик къаялары да, бийикликлери беш минг метрден оза, – Мижирги, Шхара, Жангы тау, Коштан тау, Дых тау, – биз жашагъан жерде орналыпдыла. Алагъа «къалауур» болуп сюелген а – барындан да бийик Минги Тауду – Элбрус. Европаны бек бийик тауу. Аны бийиклиги 5642 метрди. Беш минг бла алты жюз къыркъ эки метр.

Аны башына чыгып, ол бийиклик-ден къарагъан адам кюнчыгышда Каспий тенгизни, кюнбатышда уа Къара тенгизни кѳралады.

Анга кѳре, биз жашагъан жерледе болмагъанча ариу тау ауузлада ѳзенли, тарлы, агъачлы, къоллу, кѳллю, чучхурлу, къаялы, тюзлю, таулу жерле бардыла. Дуниягъа айтылгъан Чегем чучхурлары, Чирик кѳллери, Минги Тау тийреси, Бызынги къаясы, Къайсынны туугъан эли Огъары Чегем, Кязим жашагъан жер Шыкы, деменгили таш хунала, къалала, кешенеле...

Анга кѳре, жерибизни бай табиигъаты барды. Кѳп тюрлю битимле, нарат, эмен, элме, чынар, акътерек, кѳгагъач, жерк – жюз тюрлю, минг тюрлю терекле, юлкуюле, хансла, кѳгетле, тамашалыкъ гюлле.

Ала бары да халкъ байлыгыдыла.

Ала бары да ата-бабаларыбыздан бизге къалгъан аманатдыла. Осуятдыла. «Ата журтубузну ташын жалап, сууун ичип турсакъ да ѳлмебиз», – деп андан айтхандыла – адамны жаны Ата журтуду да. Олду да аны жашатып келген, мындан ары жашатырыкъ да.

Багъалы окъуучула, жашагъан элигизни, жеригизни юсюнден сизни оюмугъузну сакълайбыз.

АХАЛАНЫ Лариса

Суратланы Байсыланы
Ахмат алгъанды

Огъары Малкъарда Заришхи деп жер барды. «Заришхи» эртте заманлада ипподромча бир зат болгъанды. Кюз артында Тёбен, Орта, Огъары Малкъар элледен жыйылгъан атлыла алайда уллу чариш къурап болгъандыла.

Чаришден бошагъандан сора уа тутушха киришгендиле.

Юч-тёрт кюнню баргъан ол эришиуледе озгъан жигитлени атларын уллу махтау бла айтхандыла.

Эллени сабийи, уллусу да чариш болгъан жерден кече, кюн да кетмегенлей, алай. Чаришде, тутушууда хорлагъанлагъа къойла союп, саугъала этип болгъандыла. Бу хапарны бизге Бичиланы Осман айтхан эди.

Ат чапдырыу, чарсха барыу, чариш – бары да бир магъананы тутады. Ат чапдырып ойнау, озушуу, атла бла секиришиу, ат юсюнде къаты туруу, бир затны атдан узалып алыу – быллай оюнла малкъар элледен эрттеден бола келгендиле. Ат хар заманда да адамны жол нёгери болуп тургъаны себепли, адам аны не къадар къаты барыргъа, гиртчи, къарыулу болургъа да юйретгенди. Чагъыдый атны иеси не заманда да кёл кётюрген оюнла, эришиуле чыгъармай къоймагъанды. Адам аты бла кёп тюрлю къуллукъ толтуруп келгенди. Атсыз бир элден бир элге баралмагъанды. Къарачайгъа, Дюгерге, Къабартыгъа, Дагъыстаннга, Чеченнге, Эбизе-

ге атла бла жюрюп тургъандыла. Тауда юйренген атла чабаргъа, жюрюрге да къаты болгъандыла. Бек къарыулу, иги чабычу атха таулу «алф» дегенди.

Таулула атлагъа акътуякъ, къара ат, сары жоргъа, туу байтал, эмилик ажир, жулдуз къашхалы ажир, тор байтал, женгил жоргъа деп, жюрюшлерине, тюрсюнлерине кёре айтып болгъандыла. Чариш малкъар элдеде бек жайылгъан, кёпле къатышхан оюнладан бири эди. Атны иги билген адамны, анга иги къарагъанны намысы элде бек жюрюгенди. Атын жарашдырып чыкъгъан адамны, анга кёре кийими, кереги да болуп, табийгъат болумгъа алаамат жарашханды. Кёп сермешледе, кюрешледе ат таулуну жанын сакълап, анга онг берип, узакъ жоллада къутхарып тургъанды. Аланы бары ючюн да юй турмушда ол анга иги багъып, сылап-сыйпап тутханды. Аты ауруса, ёнгеленсе, ол анга бек жарсып, аны усталагъа элтип бакъдыргъанды. Таулу атха минсе, кёлю кёкге кётюрюледди, кесин кимден да жигит сунады, не жумушну да толтурургъа къолундан келеди, онгсузгъа – онг, къарыусузгъа себеп болургъа итинеди. Таулуланы бек суйюп чабышыулары – экеу-экеу чабышыу болады. Тёртеу-бешеу, андан да кёп болуп да чабышадыла. Къырдан секирип ётюу, уллу болмагъан суучукъдан къутулуу, сехледен секириу, ёрге чабышыу

атлыны жигитликге, батырлыкъгъа юйретеди, ышангылы, бет жарыкълы этеди. Атда чабып бара, жерден бёркню алыу, къол жаулукъну сермеу да оюнну бир тюрлюсюдю. Атда къызыу бара тургъанлай, аллын артха айландырып олтуруу, андан жерге тюшюп, жангыдан миниу, бир жанындан бирси жанына секирип ётюу – была жигитликни шартларыдыла. Анга кёре чыкъгъан байракъ оюн таулуну бек суйген оюнларындан бири болады. Ол кеси да къазакълылары бла къыргъызлылары «Кёкбар» оюнларына ушайды. Андан башхалыгъы: бизде – байракъны, алада уа боюну тартылгъан улакъны сыйырадыла.

Ежемесячный
литературно-художественный
журнал для детей

«ННОР» («Свет») № 10-2019 г.

Выходит
с января 1982 года
На балкарском языке

Учредитель:
Государственное
казённое учреждение
Кабардино-Балкарской
Республики «КБР-Медиа»

И.о. главного редактора
А. А. САБАНЧЕВА

Редколлегия:
Л. АХАЕВА
А. БЕГНОВ
М. БЕШПАЕВ
Т. БИТТИРОВА
Ж. ГУЗЕЕВ
А. МИШАЕВА
М. ОЛЬМЕЗОВ

Оформление
И. АККИЗОВОЙ

Компьютерный набор и вёрстка
А. МИШЕВОЙ

Журнал зарегистрирован
Управлением Федеральной
службы по надзору в сфере связи,
информационных технологий
и массовых коммуникаций по
Кабардино-Балкарской Республике
Рег. ПИ № ТУ07-00124 от
11.01.2018 г.

Сдано в набор 06.09.2019
Подписано в печать 04.10.2019 г.
Выход в свет 31.10.2019 г.
Формат 60x90 1/8
Бумага мелованная
Гарнитура литературная
Уч.-изд. л. 2,7
Тираж 1010 экз.
Заказ № 330
Индекс 73908

Стоимость одного номера
по подписке через ФГУП
«Почта Россия» – 14,83 руб.;
за 6 месяцев – 88,98 руб.
Адрес редакции: 360017,
г. Нальчик, пр. Ленина, 5.
Тел.: 42-37-27; 42-14-19.
agira.sabanchieva@mail.ru

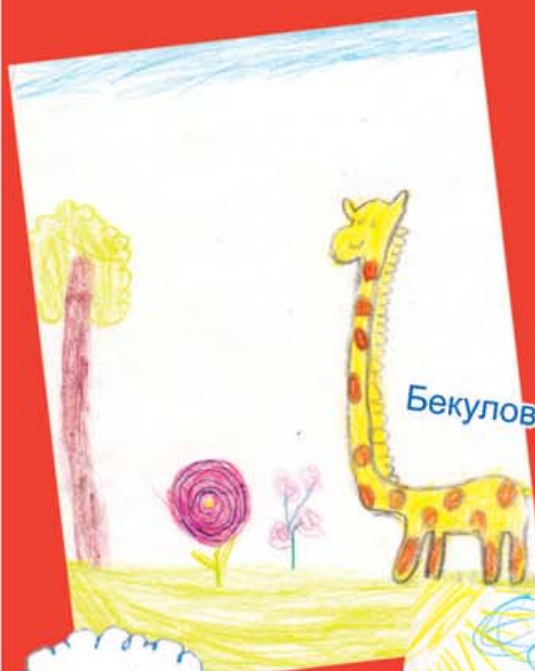
Адрес издателя: 360017
г. Нальчик, пр. Ленина, 5.
ГКУ «КБР-Медиа».
Дом печати.

Отпечатано в типографии
ООО «Тетраграф»
360000, КБР, г. Нальчик,
пр. Ленина, 33

Отпечатано в полном
соответствии с качеством предо-
ставленного электронного ориги-
нал-макета.

Гергьокъланы Дамир

Бекулова Самира

Аппайланы Мария

